

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita Et Miracvla S. Tarasii, Archiepiscopi Constantinopolitani, eruditione & pietate insignis, ex ijs, quæ Ignatius monachus, Diaconus, & sacrorum Vasorum custos, scripta reliquit. Abijt verò è vita: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

ad Pontificem pertraxerunt, doctrinamque ei ac religionem, ut crimen, obijcere cœperunt. Ille magna fiducia præsentique animo fretus, hoc statim respondisse dicitur; ea quæ ipsi ut probra & crimina obiectarent, non longam desiderare orationem. Christianum enim esse, non criminosum esse, sed gloriosum. Cumque Pontifex ex eo quaesiveret, si tempus ac locus pœnitentię daretur, mutare se consilium vellet? Deus, inquit, prohibeat, ne à veritate, quam semel inveni ac secutus sum, aliquando tanquam transfuga deficiam. Tum cœrati populi furore, Pontifex, præter priuatum odium impulsus, eum sententiâ sua lapidibus primùm obruendum, deinde securi feriendum esse pronunciauit. Duo autem testes quos suborauerant, primi in eum lapides iaculati sunt. Ille verò lapides, testimoniij causâ, ut secum sepeliretur rogauit; atque hoc modo beatus Apostolus ad Christum migravit 8. Kalendas Martij, Corpus eius ex Iudæa Romam primùm, deinde Roma Treuiros translatum esse dicitur.

Christianus esse gloriosum est.

S. Mathias Apostolus lapidibus obruitur.

Translatio eius.

VITA ET MIRACVLA S. TARASII, Archiepiscopi Constantinopolitani, eruditione & pietate insignis, ex ijs, qua Ignatius monachus, Diaconus, & sacrorum Vasorum custos, scripta reliquit. Abijt verò è vita: Anno à Christo Domino 806. multis pro fide Catholica exanimatis laboribus.

Vide Cæf. Baron. In Notat. Martyr. R. 6. & Tom. 9. Ann.

Magnus hic & sacrosanctus Tarasius, qui Christi humilitatem & mansuetudinem ab infantia vsq; ad senectutem pulcherrimè expressit, patrem habuit Georgium, summam apud eos qui id temporis imperabant, auctoritatem & excellentiam præditum: matrem verò Encratiam

25. Februs.

Parentes Tarasij.

Ccc 5 cratiam

782 VITA ET MIRACVLA. TARASII
tiam foeminam multis virtutibus ornata, vnde
que sanè parentem antiquissimo Patricio
stemmate insigniter nobilem. Porrò cum om-
bus tam doctrinæ quàm pietatis disciplinis, di-
gentissimè à parentibus imbueretur, ad eam vir-
tis opinionem peruenit, vt consulari dignitate

Fit Consul,
&c.

perfecta iam ætate, protinùs honestatus, ipsi Im-
peratori ab arcanis scriptis fieret.

Sed licet in medio honorum decursu constitu-
tus, aulæ, quotidiana vitæ conuersatione, inter-
se cogereretur, mente tamen & cogitatione à mu-
dana ambitione alienus erat; prorsùs vt iam tunc
magnum aliquod & præclarum futuræ sanctita-
tis specimen populo vniuerso de se præberet.
Neque sanè ea spes populum fefellerit, vt qui mox
acceperit id, quod desiderabat. Nam cum eo tem-
pore hæresis eorum summè vigeret, qui cum ima-
ginibus, & præcipuè ijs quæ Christi eiusque ma-
tris effigiem nobis repræsentant, bellum gerunt,
& propugnatores earum omnes è vita excutun-
tur, vno Paulo Episcopo excepto, qui laborantis
Ecclesiæ extremo periculo grauiter percussus, ab-
iecta Pontificali infula, in Flori monasterio, mu-
tato habitu, sacro se monachorum cœtui sociauit.

Iconoma-
chorum hæ-
resis.

Tarasius so-
lus hæreticis
resistere in-
uenitus fuit.

rat; vnus Tarasius inuentus fuit, qui grassanti pe-
stiferæ hæreseos malo, præclara virtute obuiam
iret. Nam vt primum Irene & Constantinus Im-
perator eius filius, Pontificis in monasterium fugam
intellexerunt, ira pariter ac metu repleti, ad
aduolârunt: & inopinatæ illius fugæ causam quæ-
siuerunt, Quibus Pontifex, cum & animæ suæ pe-
riculum, & corroboratâ contra ecclesiam Chris-
ti hæresim, longa orationis serie exposuisset, tandem
conclufit; si matrem suam ecclesiâ, quam à
Christo Domino sceptri potentia defendendam
suscep-

inseperant: a nefanda hæresi, in pristinam fidei puritatem, libertatemque restitutam vellent, vt Tarasium virum diuinis virtutibus ornatum, ouilis Christi pastorem constituerent.

His Pauli sermonibus, Irene & Constantinus ab ira ad lenitatem traducti, statim mentis oculos in Tarasium defixerunt: atque ex læta populi, festinæque totius acclamatione Pontificem designarunt. At Tarasius antequam eum dignitatis gradum conscendere, & maximo illi muneri se alligare vellet, voluit vt tam Imperator, quam reliqui omnes Christi fideles, sex sanctis Oecumenicis Synodis, & ijs quæ ab ipsis piè decreta sunt, consentirent. Nec recusarunt eius admonitioni, tanquam angeli voci, obtemperare, quin immò data fide affirmabant, se instar ouium ducentem fideliter pastorem secuturos.

His ita constitutis, Tarasius sacerdotali ac Pontificia dignitate, non tam ornatus quam oneratus coepit multò adhuc, quàm antè diligentius, solam virtutum studio & perfectione se exercere. Præter alias autem virtutes, quibus mirificè sanè decoratus fuit, & longum nimis singulas referre foret: misericordiæ & benignitatis disciplinam, sanctissimè coluit. Pauperum ingentem multitudinem quotidie cibus mensæ suæ alebat. Claudos, cæcos, paralyticos, & alia quauis calamitate miseris, paterna sanè cura ac diligentia fouebat. Nudos & frigore vexatos, vestibus contegebat, & proprijs sæpè manibus esurientibus, instar famulorum, cibum potumque ministrabat.

Porro cum esset quieti & diuinarum rerum studio additissimus, & alios vellet paribus ornatos virtutibus, & armis fidei instructos, contra grassantem adhuc hæreticorum phalangem paratos esse

Designatur Pontifex Tarasius.

En vult vt Oecumenicis obtemperent Concilijs, modo ipsum velint habere Episcopum.

Misericordia & benignitas eius in pauperes.

Monasteriū
construit.

784 VITA ET MIRACVLA S. TARASII
tos esse, monasterium in sinistra parte Bosphori
Thracij construxit; è quo multi, immobilis
tholicæ fidei columnæ, eius imbuti discipuli
prodierunt; qui hæreticorum aciem sapienter
runt, dissolueruntque. Ipse autem Tarasius, in
rotis viribus in defensionem orthodoxæ fidei
uersus hæreticos incumberet; summa auctoritas
(qua plurimum apud Imperatorem valebat) con-
tinuit, vt œcumenica Synodus conueniret, quæ
tandem aliquandò Iconomachorum hæresim
internecionem deleretur. Igitur cum iussu Impe-
ratorum, Pontifices ex vnaquaque regione in re-
giam ciuitatem confluerent, quidam ex eorum
Imperatoris Constantini, qui olim imperij sce-
ptra non piè administrarat, sacro Apolloniarum
templo (in quo pontifices conuenerant) hominum
animis appropinquantes, exclamarunt: se nulla
ratione imaginum cultum, iam antè à Constanti-
no damnatum, laturos. Hæc cum dicerent, miræ
magno cum furore iactabant, & omnibus Episco-
pis necem se allaturos, si secus statuerent affirma-
bant; factumque est improbis horum conatibus
vt pontifices, sessione relicta, discedere cogeren-
tur.

Is fuit Con-
stātinus Co-
pronimus.

Minz) Ico-
nomacho-
rum.

Synodus
Nicena 2. cō-
tra Icono-
machos.

Tunc verò Tarasius, qui incredibili fidei ac
pietatis zelo ardebat, Imperatorum, mandato Sy-
nodum secundò congregauit, & die ipso quo Te-
cla prima foeminarum, martyrij palmam adope-
rit, pontificibus ritè congregatis, orationem gra-
uitatis pietatisque plenam instituit, qua luculen-
ter admodum hæreticorum impietate profligata
cultum imaginum probauit stabiliuitque; pro-
fus vt sacrosanctus Episcoporum, cœtus illi ac-
clamaret, & piam imaginum venerationem reco-
peret, approbaretque.

Iam verò hoc modo damnata hæresi, Tarasius
cæteri Antistites, populum & alios quosuis
primarios viros à Catholica fidei integritate, &
cultu imaginum alienos, ad vnitatem reducere
conati sunt: & claudicantes quidem pijs honestis
que monitis sanabant, peruersos verò & in sen-
tentia obduratos, doctissimis verborum senten-
tiarumque congressionibus conuincere, & im-
mense labore in viam veritatis dirigere, annixi
sunt. Porrò Tarasius qui magis virtutis exemplo,
quam acerrima verborum contentione, populù
pietatis officio ac diuinorum obseruancia mā-
ditorum, seruare volebat, Sacerdotes inprimis
ab omni terrenarù rerum immoderata cupidita-
te refrænabat, & summis viribus Simoniacã im-
pietatem profligauit.

Ve verò erga impios & diuinis legibus rebel-
les, erat seuerus ac durus, ità erga miseros & ca-
lamitosos valde misericors. Nam eum quidam
episcopus, qui apud Imperatorem dignitate plurimùm
poterat, homo splendore & gloria & diuitijs in-
genis, accusatus fuisse, quòd magno auri ponde-
re Imperatorem fraudasset, & multa alia per
summam iniustitiam ab Imperatoris diuitijs au-
erisset, ea que de causa multis quotidie suppli-
cis afficeretur, & intolerabili cruciatu, vt ablata
restitueret, torqueretur, is desperatione fractus,
capta fugiendi opportunitate, nocte quadam ad
asylum confugit: & intra templi adyta sese re-
condidit. Ij verò, quorum custodia commissus e-
rat, veriti Imperatoris indignationem, statim tē-
plum circumdederunt, & quia per vim non pote-
rant, dura famis necessitate inde eum extrahere
cogebant. Quod cum Tarasius audiisset, proti-
nus maxima motus misericordia, hominem vi-
sita-

Nota qua
via modo qd
Tarasius he-
reticos ad
sanã fidem,
reducere
conatur.

Tarasius Si-
moniam
profligat.

Quidam à
magistratib.
reus, ad sa-
cram aram
confugit.

Tarasius es-
pascit.

fitavit, & multo tempore ibidem pavit, & ab imminente mortis periculo eripuit. Nam cum multes egredientem aliquandò ad requisita naribus, structis insidijs, de manu & protectione Ambrosii ad aulam Imperatoris abripuissent: ipse iracundus dolore repletus, sine mora ad aulam contendit, & eos, qui grauius aliquid in virum illum, à laicis Ecclesie liminibus per vim abductum, stare ere præsumerent, ecclesiasticæ poenæ vinculis alligauit, sacraque fidelium communione indignos iudicauit. Illi autem tam horrendo sacri iudicii fulmine perterriti, non amplius quæstionibus, sed verbis & rationibus pecuniam extorquere conati sunt, & virum illum tanquam innocentem ab omni suspitione criminis absoluerunt. Talis erat in omnes vir diuinus, nihil dubitans, pro omnium suarum salute sanguinem, si opus fuisset, profunderere.

Tarasius excommunicat omnes, qui læderet eum qui ad Ecclesiam confugerat.

Constantini Imperatoris peccatū.

Eo tempore Constantinus, cum solus Imperij gubernacula, matris custodia liberatus, administraret, iuuenili temeritate præceps, quiduis sibi licere, quod liberet, existimabat. Hinc emerserat carnis cupiditate insolentior factus, legitima uxore per summum scelus repudiata, aliam voluit ad imperij dignitatem extollere. Quod ut ad aures beati Antistitis peruenit, ille sancta indignatione repletus, constanter resistit, & multis scripturæ locis impium facinus redarguit. Postremò addidit, mortem potius & grauiam subibo supplicia, quam mea sententia sceleratas nuptias confirmabo. Constantinus nihilominus, falsis excusationibus in medium productis, libidinis suæ intemperantiæ satisfacere voluit, ac eadem Episcopo nequicquam obestante, & Dei hominumque fidem contra execrandum facinus implorante, ce-

in libidinis impetu victus, propriam coniugem
se amandat, & illicito concubitu se cōtaminat.
Deinde cū eadem constantia Episcopum suis
aduersari cupiditatibus cerneret, multis certè &
grauius eum iniurijs affecit, & plusquam Aegy-
ptiaca seruitute oppressit ac immani crudelitate
in eum eiusque ministros ac familiares desauijt.
Que ille excelso & infracto planè animo ita per-
tulit, vt nunquā aliquod impatientiæ aut pusilli
animi signum vel dicto vel facto ostenderit. Gu-
stauit planè vir sanctus Iobi tentationes etiam si
non in rebus similibus.

Igitur post plurima certamina, cū annos vi-
ginti & duos Pontificalem cathedram multis vir-
tutibus & eximia sanctitate adornasset, corporeis
solutus uiculis ad immortalitatis gloriam com-
migravit: & incredibile sui desiderium vniuersæ
civitati reliquit. Eo tempore Nicephorus sce-
pera administrabat, qui tātum ex sanctissimi illi
viri obitu, dolorem conceperat, vt vix vlla
consolatione luctum suum moderari posset. Pro-
cubabat supra pectus gloriosi corporis, & ipsum
regens purpura, funebrem faciebat lamentatio-
nem, eum vocans pastorem, patrem, imperij ad-
ministratorem, luciferum, qui nunquā occidit, rei-
publicæ ducem, diuinum magistrum, exercitus
inexpugnabile propugnaculum, & inimicorum,
sua ad Deum intercessione, strenuum profligato-
rem. Similiter vniuersus religiosorum cœtus,
inter hymnos & psalmos quibus funus prosequi-
batur, crebris singultibus voces interrumpere co-
gebat. Pauperes & egeni patronum suum de-
plorabant. Pupilli & viduæ protectorem, immò pa-
rentem suum deplorabāt. Qui in vinculis & car-
cere tenebantur, lumen ac consolationem suam ab-

Constanti-
nus reiecit
legitimam
coniugem
suam.
Tarasius
multa pati-
tur ab impe-
ratore.

Eximia eius
fortitudo.

Migrat è
corpore.

Nicephori
dolor, ex
obitu viri
sancti.

Luctus reli-
giosorum,
in funere
beati viri.

788 VITA ET MIRACULA S. TARASII
ablatam esse clamabant. Omnis denique etate
sexus, multis cum lachrymis corpus sequebatur,
donec in Bosphoro Byzantino, in monasterio
ab eo edificatum, summo cum honore infuso
fuit; ubi in templo omnibus, qui pro Christi
nime sanguinem fuderunt, sacro, reconditum est.
multisque admodum miraculis clarum, certis-
sima sanctitatis sue signa declarat.

Sepelitur in
suo mona-
sterio.

Miracula ad
eius sepul-
crum.

Erant quaedam muliercula sanguinis profusa
grauiter laborans, quæ optimam facultatem su-
rum partem in morbi illius curatione impede-
rat. Cumque nullam iam consequendæ salutis
spem à medicis sibi reliquam cerneret, ad beatum
huius auxilium tota fiducia aspirauit, haud dubia
sibi persuasionem proponens, si conceptum devo-
tionis suæ studium, ad sanctissimi Tarasii monu-
mentum persolvere posset, se desideratam dis-
cussam salutem consecuturam. Cum verò leges mona-
sterij, foeminas ab ingressu sacri illius loci aceret,
illa assumpto virili habitu, pia fraude, sacros lo-
ci incolam decepit, & clam ad egregij illius pa-
troni tumultum confugit; atque operam salutem
protinus, hausto oleo, quod in honorem sancti
iugiter ardebat, obtinuit. Simili remedio aliam
quidam laborantem oculum sanauit. Præterea
innumerabilis multitudo, quæ graues à demone
infestationes patiebatur, & claudorū, cæcorum-
que, & alijs calamitatibus laborantium, non exi-
guus numerus, præsentissimum ab eo remedium
recepit.

Iam verò etiam aduersus hæreticos, quorum
hinc excessisset, diuina virtute præclare dimica-
uit. Leo enim adhuc imperij sceptrum administ-
rans, cum Iconomachorum hæresim mordicus des-
tendam susciperet, vidit in somnis beatum Ta-
rasium

num ad se accedentem, & graui cum ira cuida
 Michaeli iubentem, vt strictum ensem in viscera
 eius fortiter vibraret. Ille verò iussui morem ge-
 rens, gladio Imperatorem transegit. Hæc visio cū
 Imperatorem in summas angustias impelleret, vt
 visionis veritatem anteuertret, Michaëlem illū,
 in sancti monasterio diligenter inquisiuit: & mul-
 tos monachos carceribus & tormentis subiecit,
 dicens: nocturnum eius interfectorem, per eos si-
 bi esse indicandum, quem etiam vt imperij euer-
 sorem, extrema quæque passurum fremens mina-
 batur. Cogebat enim metus visionis, vel inuitum
 monachis cuncta narrare. Vix sex dierum spatiū
 intercesserat cū visionis veritas adimpleta est.
 Nam Michaël eum interfecit, & scepra ab eo im-
 perij extorsit, posseditq;. Sed tempus me deficiet,
 si cuncta præclari & diuini Patris miracula nar-
 rare velim; quare quod reliquū est, nos eius virtu-
 tibus & fide excitati, pari studio & diligentiâ hære-
 sim profligare, & pietatem ac fidem sinceram,
 contra hæreticorum perfidiam ac rabiem, tueri
 conemur.

Leo Impē-
 zator Ico-
 nomachus
 sub mortē
 quid vide-
 rit.

Michaël
 Balbus, Leo-
 nem inter-
 fecit.

VITA ET GLORIOSA PASSIO, S. Vide Cels.
 Nestoris, Episcopi Pergensis, ex ea qua est apud Su-
 rium, ex antiquissimis Martyrologijs. Marty-
 rio occubuit. Anno Christi 254. Sede
 vacante. Decij Imp. II.

S. Vide Cels.
 Baron. Ann.
 Tom. 2.

Ex eorum, cælestium planè athletarum, nu-
 mero, qui Decij tyranni tēpestate viriliter
 cōtra vim ac potentiā dæmonum decertā-
 runt: non infimus est beatissimus Nestor; qui Epi-
 scopali munere fungens, tanta fide & religione,
 tanta humilitate & modestia emicuit, vt ipsi eti-
 am Irenarcho vita & conuersatio eius esset for-

26. Februa:

Ddd midæ